

[Oluf Pedersen.]

Hr. Himmelstrup, og hvis Forholdet ikke er det, at vi skal udelukkes fra Arbejdet i Udvalget, er det vel ikke uden for Mulighedernes Grænse, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og mit Parti kunde naa til Enighed om, hvad der skal ske i Øjeblikket. For mit Vedkommende vil jeg mene, at det i første Linie maa blive at hindre, at der kommer en Ordning, som udelukker, at man senere kan faa en fornuftig Ordning. Sandheden skal jo have sin Tid til at trænge igennem, det er vi indforstaaet med.

Med Hensyn til Ledelsen har vi foreslaaet, at den skal være saa enkel som muligt. Begrundelsen herfor er, at det, vi ønsker Ledelsen skal gøre, er, at den skal registrere, og den skal følge de anviste Veje, saaledes at det i Lovforslaget angivne Formaal kan opnaas. Vi ønsker derfor intet Repræsentantskab og ingen Bestyrelse, men kun en Direktion, og vi har foreslaaet, at denne Direktion udnævnes af Kongen. Dette var det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen meget indigneret over, men jeg gør dog det ærede Medlem opmærksom paa, at selv efter Regeringsforslaget udnævnes Førstedirektøren af Kongen, og det er det ærede Medlem jo ikke faldet over. I og for sig mener jeg, at dette maa være et søgt Angreb; det, der maa forstaaes ved Udnævnelse af Kongen, er jo Udnævnelse af Regeringen. Men for øvrigt har vi foreslaaet, at Ansættelsesvilkaar bestemmes ved særlig Lov. Det er ikke denne Direktions Opgave at sidde og dirigere det hele som Privatkapitalens Talsmænd. Det er Direktionens Opgave at ordne Pengevæsenet paa den Maade, man har fastlagt i Lovforslaget.

De Bestemmelser, vi har fastsat i § 8 om Seddeludstedelsen, er ligelydende med Regeringsforslagets. Derimod har vi foreslaaet, at man ogsaa formelt forlader Guldmøntfoden. Naar der bliver sagt, at vi vil have Papirmøntfod, er dette ikke rigtigt. Man kan ikke med nogen Ret kalde det Grundlag, vi ønsker Pengevæsenet bygget op paa, for en Papirmøntfod. Men endnu mindre kan man sige, at det Pengevæsen, som opbygges efter Regeringsforslaget, hviler paa Guldmøntfod, eftersom man har suspenderet Guldindløseligheden. Forholdet er nærmest dette, at det Pengevæsen, man i Øjeblikket har, overhovedet er uden noget som helst Grundlag, medens vi ønsker at skabe et sikkert Grundlag for vort Pengevæsen.

Vi ønsker, at man skal forlade Guldet. Vi ønsker det, fordi det ingen Betydning

har med Hensyn til Pengenes Værdi, og fordi man ved at forlade Guldet kan opnaa en Besparelse paa 15 Mill. Kr. om Aaret, en Besparelse, som jo kan faa sin Betydning for vor Valutabalance. Det er jo dejligt at kunne bruge de 15 Mill. Kr. om Aaret, om man vilde; til en Afvikling af Danmarks Gæld til Udlandet. Vi foreslaar, at der fastlægges et konstant Prisniveau, og at det, der skal fastholdes, er de danske Producenters Salgspris, og vi foreslaar, at denne Fastholdelse af Prisniveauet skal ske ved en Regulering af Seddelmængden. Det er ikke af nogen Taler — saa vidt jeg har været opmærksom derpaa — modsagt, at det var muligt at foretage en Regulering af Seddelværdien alene ved at regulere Sedlernes Mængde.

Naar man er saa stærkt inde paa, hvilke Følger det havde, at man gik til Suspension af Guldindløseligheden ved Krigens Udbrud, saa tror jeg dog, det kan være naturligt at gøre opmærksom paa, at der, efter at man havde suspenderet Guldindløseligheden, fandt en stærk Stigning Sted i Priserne. Men der er det mærkelige ved Forholdet, at hvis man ser efter, hvor stor Stigningen har været henholdsvis i Detailpriserne og med Hensyn til Seddelmængden, viser det sig, at medens Priserne fra 1914 til 1920 blev 2½ Gange saa høje, forøgedes Seddelmængden til 3½ Gange saa meget. Det vil sige, at Seddelmængdens Forøgelse gik forud for Prisstigningen, og at det for saa vidt var Seddelmængdens Forøgelse, der skabte Prisstigningen. Dette vil igen sige, at den Krise, som fulgte, den Dyrtid, der kom, er en Følge af en Pengeforfalskning, som gav sig Udslag i Priserne Stigning. Og vi har i de senere Aar set en Prisforfalskning, hvor Forholdet var det, at Priserne faldt. Det er denne Pengeforfalskning, som vi vil sætte ind imod, og det er det, som det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen slet ikke kan forstaa.

Det var jo saadan, at naar man havde Guldindløselighed, saa tvang denne Guldindløselighed til en vis Regulering af Seddelmængden. Men jeg vil mene, at man kan opnaa den samme Regulering ved, at det fastlægges, hvilket Prisniveau man skal have.

Hvis man vil sige, at det er noget nyt, vi her har foreslaaet, saa er det for saa vidt rigtigt. Men man maa dog være klar over, at det, som vi tilsigter at opnaa, reelt er det samme, som man tilsigtede at opnaa, da man i sin Tid gik til Guldindløseligheden. Naar man valgte Guldet som Grund-